

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΜΗΛΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΦΤα

Αριθμός Απόφασης
13 /2015
Το Ειρηνοδικείο Μήλου
(Εκουσία Δικαιοδοσία)

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη, ... τή, και τη Γραμματέα,

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 24 Απριλίου 2014, για να δικάσει την υπόθεση:

Της αιτούσας:

... .., κατοίκου ... .., η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της, Χρύσανθου Φράγκου (Α.Μ/Δ.Σ.Αθηνών 27537).

Των μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών, οι οποίες έχουν καταστεί διάδικοι μετά από τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 ν. 3869/2010 και 748 παρ. 2 ΚΠολΔ): 1) της εδρεύουσας στην Αθήνα και νομίμως εκπροσωπούμενης ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία ... .., η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της, ..., 2) της εδρεύουσας στην Αθήνα και νομίμως εκπροσωπούμενης ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία ... ..

... .., η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της, ..., 3) της εδρεύουσας στην Αθήνα και νομίμως εκπροσωπούμενης ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία ... ..

... .., η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της, ..., 4) της εδρεύουσας στο ... .. και νομίμως εκπροσωπούμενης ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία ... ..

... ..) ατομικά, και για λογαριασμό της εδρεύουσας στην Αθήνα και νομίμως

εκπροσωπούμενης ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας

JB

η οποία δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, 5) της υπό ειδική εκκαθάριση εδρεύουσας στην Αθήνα και νομίμως εκπροσωπούμενης ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία " " , η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της.

Του προς ον η ανακοίνωση της δίκης,

κατοίκου ο οποίος δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η, από -11-2013, αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου '28-11-2013, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της προκειμένης και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρασταθέντων διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις 2519B'/06-12-2013 και 2549B'/10-12-2013 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών, Ειρήνης Γκούμα ΚΡΙΝΑ, που προσκομίζει και επικαλείται η αιτούσα προκύπτει ότι, ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αιτήσεως με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την -04-2013, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην τέταρτη των καθ' ων για λογαριασμό της και για λογαριασμό της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας " " . Η τέταρτη των καθ' ων όμως, δεν εμφανίστηκε κατά την παραπάνω δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου και, συνεπώς, θα δικαστεί σαν να ήταν παρούσα (άρθρα 754 παρ. 2, 226 παρ. 4 ΚΠολΔ).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 254 παρ. 1 ΚΠολΔ, η οποία αποτελεί ειδικότερη εκδήλωση της οικονομίας της δίκης και έχει εφαρμογή στην προκείμενη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει αυτεπαγγέλτως την επανάληψη της συζήτησης ακροατήριο, η οποία έχει κηρυχθεί περατωμένη, όταν κατά τη μελέτη της υπόθεσης ή τη διάσκεψη παρουσιάζονται κενά ή αμφίβολα σημεία, που χρειάζονται συμπλήρωση ή επεξήγηση, αρκεί η συμπλήρωση αυτή ή επεξήγηση να εκτείνεται μέσα στο πλαίσιο ενός ορισμένου δικογράφου ή ισχυρισμού. Η απόφαση θα πρέπει να μνημονεύει απαραίτητως τα ειδικά θέματα που αποτελούν αντικείμενο της επαναλαμβανόμενης συζήτησης και η συζήτηση αυτή θεωρείται συνέχεια της προηγούμενης. Εξάλλου, κατά το άρθρο 245 παρ. 1 ΚΠολΔ, το δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως να διατάξει ο,τιδήποτε μπορεί να συντελέσει στη διάγνωση της διαφοράς, ιδίως δε να διατάξει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση των διαδίκων ή των νομίμων αντιπροσώπων τους στο ακροατήριο, προς υποβολή ερωτήσεων σ' αυτούς και εξ αυτών παροχή διασαφήσεων για την υπόθεση. Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται και στη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας 741 Κ.Πολ.Δ. (βλ. ΑΠ 394/1974, Δ 2, 427, ΕφΑθ 508/85 Δ 16, 425, ΑΠ 282/82 ΕΕΝ 50, 153, ΑΠ 476/86 ΝοΒ 34, 569, ΕφΑθ 1833/86 ΕΛΛΔ/νη 27, 355, ΕφΑθ 7575/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 8 Ν. 3869/2010, δεν αποκλείεται η εμφάνιση στην πράξη ακραίων ή εξαιρετικών περιπτώσεων οφειλετών, οι οποίοι έχουν πραγματική αδυναμία καταβολών και ελαχίστου ακόμα ποσού. Τούτο, ενδεικτικά, μπορεί να συμβεί σε περιπτώσεις χρόνιας και χωρίς υπαιτιότητα του οφειλέτη ανεργίας, σοβαρών προβλημάτων υγείας του ιδίου ή άλλου μέλους της οικογενείας του, ανεπαρκούς εισοδήματος για την κάλυψη των βασικών στοιχειωδών αναγκών ή άλλων λόγων ισοδύναμης βαρύτητας. Σε αυτές τις περιπτώσεις δεν τηρείται ο κανόνας που επιβάλλεται με την παρ. 2, αλλά επιτρέπεται στο δικαστήριο να καθορίζει μηνιαίες καταβολές μικρού ύψους ή και μηδενικές ακόμη, εφόσον διατυπώνεται σχετικό αίτημα από τον οφειλέτη. Το δικαστήριο προβαίνοντας σε εφαρμογή της διατάξεως του εδ. α' της παρ. 5 του άρθρου 8, μπορεί να ορίσει με την ίδια

απόφαση νέα δικάσιμο που απέχει από την προηγούμενη όχι λιγότερο από πέντε (5) μήνες για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών. Στη νέα αυτή δικάσιμο είτε επαναλαμβάνει την προηγούμενη απόφαση του, είτε προσδιορίζει εκ νέου τις καταβολές προς τα πάνω ή προς τα κάτω, αν συντρέχει περίπτωση. Για τη νέα δικάσιμο οι διάδικοι (οφειλέτης - πιστωτές), ενημερώνονται με δική τους επιμέλεια (βλ. Αθανάσιο Κρητικό, ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, ο. 138-139, ΕιρΛαρ 106/2011 Α΄ Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτησή της, η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας στο πρόσωπό της και χωρίς υπαιτιότητά της περιέλευσή της σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της προς τις αναφερόμενες στην αίτηση πιστώτριες, και εκθέτοντας την οικογενειακή και περιουσιακή της κατάσταση, ζητεί με βάση τις διατάξεις του Ν. 3869/2010 α) να γίνει δεκτή η αίτησή της για τη ρύθμιση των οφειλών της, β) να επικυρωθεί το περιλαμβανόμενο στην αίτηση σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή να τροποποιηθεί κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του Ν. 3869/2010, με τη συγκατάθεση των πιστωτριών, ώστε να αποκτήσει το σχέδιο ισχύ δικαστικού συμβιβασμού, και γ) επικουρικά, σε περίπτωση μη επίτευξης δικαστικού συμβιβασμού, να διαταχθεί η ρύθμιση των χρεών της, για χρονικό διάστημα τεσσάρων ετών, άλλως και επικουρικώς για χρονικό διάστημα τριών έως πέντε ετών, δ) να εξαιρεθεί από την εκποίηση το λεπτομερώς περιγραφόμενο ακίνητο, το οποίο της ανήκει κατά κυριότητα σε ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου και στο οποίο διαμένει με τα ανήλικα τέκνα της χρησιμοποιώντας το ως κύρια κατοικία τους, με τη ρύθμιση για την καταβολή δόσεων, μέχρι συνολικού ποσού που ανέρχεται στο 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου, με την πρόβλεψη περιόδου χάριτος για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010, ε) να αναγνωριστεί η απαλλαγή της από το υπόλοιπο των χρεών μετά την τήρηση από μέρους της των όρων της ρύθμισης και στ) να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Η αίτηση με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο εισάγεται να δικασθεί από το Δικαστήριο τούτο (άρθρο 3 Ν. 3869/2010), κατά την εκουσία δικαιοδοσία (άρθρο 1 περ. β΄ ΚΠολΔ, άρθρο 3 Ν. 3869/2010 και άρθρα 739 επ. ΚΠολΔ), απορριπτομένου ως αβασίμου

του ισχυρισμού των δεύτερης και πέμπτης των μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών περί κατά τόπον αναρμοδιότητας του δικάζοντος Δικαστηρίου. Για το παραδεκτό της: α) τηρήθηκε η προδικασία του προδικαστικού συμβιβασμού κατ' άρθρο 4 παρ. 3 Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4161/2013 και ισχύει, ο οποίος απέτυχε κατά την ορισθείσα ημέρα επικύρωσης αυτού, όπως προκύπτει από την από 07-02-2014 προσωρινή διαταγή της Δικαστού του Δικαστηρίου τούτου, που εξεδόθη κατά τη συζήτηση αιτήματος χορήγησης προσωρινής διαταγής, που ακολούθησε την ανεπιτυχή απόπειρα προδικαστικού συμβιβασμού, β) δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση με απαλλαγή από τις οφειλές της ή έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατ' άρθρο 13 παρ. 2 Ν. 3869/2010 (βλ. σχετικές βεβαιώσεις των Γραμματέων του Δικαστηρίου αυτού και του Ειρηνοδικείου Αθηνών).

Περαιτέρω, η αίτηση είναι ορισμένη, απορριπτομένου του περί αοριστίας της ισχυρισμού των μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών, καθ' όσον περιέχει όλα τα κατά νόμο (άρθρο 4 παρ. 1 Ν. 3869/2010) στοιχεία, καθώς η αιτούσα αναφέρει στο υπό κρίση δικόγραφο: 1) μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της, 2) κατάσταση της περιουσίας και των εισοδημάτων της, 3) κατάσταση με τις απαιτήσεις των πιστωτριών της κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, 4) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της, 5) αίτημα ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή της, με αίτημα εξαίρεσης από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της. Οι μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες, δια δηλώσεως των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, που περιέχονται στα ταυτάριθμα με την απόφαση αυτή πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, και με τις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν, ισχυρίζονται ότι η αίτηση τυγχάνει αόριστη και επομένως απορριπτέα ως απαράδεκτη, διότι η αιτούσα δεν αναφέρει το χρόνο ανάληψης εκάστης δανειακής υποχρέωσης και την εισοδηματική της κατάσταση κατά την ανάληψη από αυτή των προς ρύθμιση χρεών και καθ'

όσο χρονικό διάστημα εξυπηρετούσε τις οφειλές της ούτε τα γεγονότα, που οδήγησαν στη μείωση των εισοδημάτων της και την περιέλευσή της σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των οφειλών της, ενώ αόριστα αναφέρεται στο εκτιμώμενο μηνιαίο κόστος διαβίωσής της. Επιπλέον, δεν περιγράφει επακριβώς την κινητή και ακίνητη περιουσία της ούτε προσδιορίζει την αξία ενός εκάστου των περιουσιακών της στοιχείων, δεν διαλαμβάνει δε στην αίτηση κατάσταση των εισοδημάτων του εν διαστάσει συζύγου της. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος ως νομικά αβάσιμος, καθώς -όπως ήδη αναφέρθηκε- η αίτηση περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία του άρθρου 4 παρ. 1 Ν. 3869/2013, που αποτελούν το ελάχιστο περιεχόμενό της και είναι απαραίτητα για τον έλεγχο της νομικής και ουσιαστικής της βασιμότητας, και ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητά της. Έτσι, αρκεί η απλή αναφορά στο δικόγραφο της αίτησης, ότι ο οφειλέτης έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των οφειλών του (άρθρο 1 του ν. 3869/2010) (βλ. ενδεικτικά ΕιρΛαρ 106/2011, ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕιρΠατρών 9/2012, Α΄ Δημοσίευση ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και η μη αναφορά του τρόπου, με τον οποίο ο αιτών περιήλθε σε οικονομική αδυναμία, δεν αποτελεί αναγκαίο στοιχείο για την πληρότητα του δικογράφου ούτε καθιστά την αίτηση αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, διότι τα ελάχιστα που απαιτούνται για τη σύνταξη της οικείας αίτησης συνοδεύονται από τη βεβαίωση αποτυχίας του δικαστικού συμβιβασμού και ιδιαίτερα τη σχετική υπεύθυνη δήλωση του φυσικού προσώπου περί της αλήθειας της οικονομικής και οικογενειακής του κατάστασης, η οποία αλήθεια αφορά όλο το διάστημα της ρύθμισης, που αρχίζει με την κατάθεση της αίτησης του άρθρου 4 παρ. 1, αλλά και την περίοδο της ρύθμισης των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2 του νόμου, χωρίς να απαιτείται από τον οφειλέτη να αναφέρει στην αίτησή του το λόγο που περιήλθε στην αδυναμία πληρωμής, αφού ο ισχυρισμός και μόνον ότι περιήλθε σε αυτήν, χωρίς δόλο, αρκεί, και απομένει η απόδειξή του με κάθε νόμιμο αποδεικτικό μέσο (ΕιρΒερ 164/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», Αθ. Κρητικός, Δεύτερη Έκδοση, 2012, Άρθρο 4 ν. 3869/2010, V. Αοριστία του δικογράφου της αιτήσεως, παρ. 43, σελ. 106). Το ίδιο ισχύει και για τη μη αναφορά από την αιτούσα των χρόνων αναλήψεως των προς ρύθμιση οφειλών, διότι η αιτούσα αναφέρει ότι οι οφειλές της ανελήφθησαν από αυτή σε χρόνο προγενέστερο

του έτους από την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης, οι δε πιστώτριές της, αν υπήρχε χρέος της, το οποίο δεν υπάγεται στο Ν. 3869/2010, θα έπρεπε να προβάλουν σχετικό ισχυρισμό περί αποκλεισμού του χρέους αυτού από τη ρύθμιση, ισχυρισμό που όμως δεν προέβαλαν. Σχετικά δε με το ύψος των βιοτικών αναγκών και την εισοδηματική κατάσταση του εν διαστάσει συζύγου της αιτούσας, ο ισχυρισμός αυτός επίσης τυγχάνει απορριπτέος, καθώς οι βιοτικές ανάγκες της αιτούσας αρκεί για το ορισμένο της αίτησης να αναφέρονται ακόμα και σε σύνολο και από την αποδεικτική διαδικασία θα προκύψει η βασιμότητά τους, στην αίτηση δε αναφέρεται ρητά πως ο σύζυγος της αιτούσας είναι άνεργος και εξαιτίας της δεινής οικονομικής του κατάστασης δεν συμβάλλει στην κάλυψη των βιοτικών αναγκών της αιτούσας και των τέκνων που έχει αποκτήσει με αυτή. Τέλος, τα περιουσιακά στοιχεία της αιτούσας περιγράφονται επαρκώς, ενώ η μη αναφορά της αξίας τους δεν καθιστά την αίτηση αόριστη, καθώς αυτή (αξία) δεν αποτελεί στοιχείο του ορισμένου της αιτήσεως (βλ. Ι. Βενιέρη - Θ. Κατσά, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 2η έκδοση, Νομική Βιβλιοθήκη, σελ. 156). Τα ελλείποντα, λοιπόν, στοιχεία, που επικαλούνται οι καθ' ων είναι αντικείμενα αποδείξεως και ανταποδείξεως κατά την έρευνα της ουσιαστικής βασιμότητας της αιτήσεως και ειδικότερα των όρων της υπαγωγής της αιτούσας στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010, καθόσον, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 744, 745, 751 ΚΠολΔ, ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκούσιας δικαιοδοσίας ως μέσου προστασίας κυρίως δημόσιας εμβέλειας συμφερόντων, επιβάλλει την ενεργή συμμετοχή του Δικαστή στη συλλογή, διερεύνηση και αξιολόγηση του πραγματικού υλικού της δίκης και επιτρέπει τη δυνατότητα συμπλήρωσης με τις προτάσεις, στο δε ειρηνοδικείο και προφορικά κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο (άρθρα 115 παρ. 3 ΚΠολΔ), εκείνων των στοιχείων της αίτησης που αναφέρονται στο άρθρο 747 παρ. 2 ΚΠολΔ, επομένως και του αιτήματος αυτής (βλ. ΑΠ 1131/87 ΝοΒ 36-1601-02 πλειοψηφία, ΕφΑΘ 2735/00, 4462/02, 2188/08, ΕιρΛαυρ 24/2013 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, και Π. Αρβανιτάκη στον ΚΠολΔ. Κεραμέα - Κονδύλη -Νίκα, υπ άρθρο 747, αριθ. 7). Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη,

στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1 επ. Ν. 3869/2010, πλην του αιτήματος α) να επικυρωθεί ή τροποποιηθεί το σχέδιο διευθέτησης κατ' άρθρο 7 Ν. 3869/2010, το οποίο είναι μη νόμιμο, αφού η επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης ή η επικύρωση του τροποποιημένου από τους διαδίκους, κατ' άρθρο 7 Ν. 3869/2010, σχεδίου, δεν αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως του άρθρου 4 παρ. 1 Ν. 3869/2010, αλλά νόμιμη συνέπεια της ελεύθερης συμφωνίας των διαδίκων, στην περίπτωση που κανένας πιστωτής δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, οπότε ο Ειρηνοδίκης αφού διαπιστώσει την κατά τα άνω επίτευξη συμβιβασμού, με απόφασή του επικυρώνει το σχέδιο ή το τροποποιημένο σχέδιο, το οποίο από την επικύρωση του αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού. Το Δικαστήριο, στο δικονομικό στάδιο από την κατάθεση της αιτήσεως στη Γραμματεία του Δικαστηρίου μέχρι τη συζήτηση δεν έχει την εξουσία να υποχρεώσει σε συμβιβασμό τους διαδίκους ή τους πιστωτές και συνεπώς το εν λόγω αίτημα δεν έχει νόμιμη βάση (Ειρ Κορίνθου 89/2013, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), β) του αιτήματος περί αναγνώρισης της απαλλαγής της αιτούσας από το υπόλοιπο των χρεών μετά την τήρηση από μέρους της των όρων της ρύθμισης, το οποίο αλυσιτελώς και πρόωρα προβάλλεται, διότι η αναγνώριση της απαλλαγής γίνεται μετά τη λήξη της ρύθμισης (άρθρο 11 παρ. 1 τελευταίο εδάφιο Ν. 3869/2010) και σε κάθε περίπτωση είναι περιττό δεδομένου, ότι η απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη προβλέπεται απευθείας από το νόμο ως αποτέλεσμα της κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεων, που του επέβαλε η απόφαση (βλ. ΕιρΠολυκ 84/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και γ) του αιτήματος να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων, το οποίο είναι απορριπτό ως μη νόμιμο, καθώς κατά την παρ. 6 του άρθρου 8 Ν. 3869/2010 δεν επιδικάζεται δικαστική δαπάνη στις διαφορές του Ν. 3869/2010. Εφόσον, δε, δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ της αιτούσας και των μετεχουσών πιστωτριών της, δοθέντος ότι δεν έγινε δεκτό από τις τελευταίες το σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της (βλ. τις έγγραφες παρατηρήσεις τους), πρέπει η υπό κρίση αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Οι μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες, δια δηλώσεως των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, που περιέχονται στα ταυτάριθμα με την απόφαση αυτή

πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του δικάζοντος Δικαστηρίου, και με τις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν, αρνήθηκαν την αίτηση και παραδεκτά προέβαλαν τις εξής ενστάσεις: Οι πρώτη, δεύτερη και τρίτη των καθ' ων προέβαλαν ένσταση δόλου επικαλούμενες, ότι από υπαιτιότητά της η αιτούσα περιήλθε σε αδυναμία πληρωμής, για το λόγο ότι, αν και γνώριζε, με δεδομένη την οικονομική της κατάσταση κατά το χρόνο ανάληψης των δανειακών της υποχρεώσεων, ότι δεν μπορεί να τις αποπληρώσει, ωστόσο δανείστηκε υπέρμετρα. Η ένσταση αυτή κρίνεται απορριπτέα ως αόριστη, διότι δεν νοείται δολιότητα του δανειολήπτη με μόνη την ανάληψη δανειακής υποχρέωσης, της οποίας η εξυπηρέτηση είναι επισφαλής, αλλά απαιτείται και να προκάλεσε ο δανειολήπτης την άγνοια της επισφάλειας στους πιστωτές. Επομένως, για τη θεμελίωση της ένστασης αυτής, κατ' άρθρο 262 ΚΠολΔ, επιβάλλεται στον πιστωτή να αναφέρει συγκεκριμένες ενέργειες του οφειλέτη με στόχο την απόκρυψη της πραγματικής οικονομικής του κατάστασης και των υποχρεώσεών του, με στόχο τη συνέχιση ανάληψης υποχρεώσεων εκ μέρους του. Στην προκείμενη περίπτωση δεν εξειδικεύονται οι συγκεκριμένες ενέργειες, με τις οποίες η αιτούσα απέκρυψε από τους πιστωτές την οικονομική της κατάσταση και το σύνολο των δανειακών της υποχρεώσεων προκειμένου να τύχει περαιτέρω δανεισμού, δεδομένου ότι οι πιστωτές (εν προκειμένω τράπεζες), έχουν τη δυνατότητα, εκτός από την έρευνα των οικονομικών δυνάμεων του αιτουμένου το δάνειο (μέσω της βεβαιώσεως αποδοχών), να εξακριβώσουν και την πιστοληπτική ικανότητα του οφειλέτη πριν την έναρξη ή τη συνέχιση της ανάληψης υποχρεώσεων από αυτές. Δολιότητα θα μπορούσε να υπάρξει μόνο εάν ο δανειολήπτης εξαπάτησε τους υπαλλήλους της τράπεζας προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή αποκρύπτοντας υποχρεώσεις, που για οποιονδήποτε λόγο δεν έχουν καταχωρηθεί στις βάσεις δεδομένων, που αξιοποιούν οι τράπεζες, για να ελέγξουν την οικονομική συμπεριφορά των υποψηφίων πελατών τους, στην προκείμενη περίπτωση όμως δεν προτείνεται τέτοιος ισχυρισμός από τις ενιστάμενες πιστώτριες (βλ. ΜΠρΔραμ 336/2013, ΕιρΑθ 15/2011, ΕιρΘεσ 5074/2011 - ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Ειρίων 4/2011). Οι δεύτερη και πέμπτη των

μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών προέβαλαν ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, επειδή η αιτούσα στο προτεινόμενο με την υπό κρίση αίτηση σχέδιο διευθέτησης των χρεών της περιλαμβάνει μόνο τις οφειλές της προς την πρώτη καθ' ης και εξαιρεί τις οφειλές της προς τις λοιπές πιστώτριες της, πρόταση προδήλως καταχρηστική, καθώς καταλήγει να μην λαμβάνει διόλου υπόψη με εύλογο τρόπο τα συμφέροντά τους (πιστωτριών). Η ένσταση αυτή τυγχάνει απορριπτέα ως νόμω αβάσιμη, καθώς ο αιτών οφειλέτης δεν υπόκειται σε περιορισμό κατά τη διαμόρφωση του περιεχομένου του σχεδίου διευθέτησης των οφειλών του, το οποίο αποτελεί υποχρεωτικό περιεχόμενο της αίτησής του και το οποίο ενδέχεται να τύχει αποδοχής στο δικαστικό συμβιβασμό, ενώ ο Δικαστής είναι αυτός που θα προβεί στην τελική διαμόρφωση της ρύθμισης των οφειλών. Συνεπώς, δεν απορρίπτεται η αίτηση, αν το Δικαστήριο κρίνει μη εύλογο και αποδεκτό το σχέδιο αποπληρωμής του οφειλέτη. Σε τέτοια περίπτωση, ο Δικαστής επεμβαίνει και διαμορφώνει το τελικό πλάνο πληρωμών προς τους πιστωτές αποκλίνοντας από όσα ζητεί ο οφειλέτης (Βλ. και Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, Ι. Βενιέρης - Θ. Κατσάς, 2η έκδοση, σελ. 174 επ. υπό 4. Επίσης βλ. και ΕιρΑχαρνών 3/2011, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, οι δεύτερη και τρίτη των καθ' ων προέβαλαν επιπλέον την ένσταση, ότι η αιτούσα είναι έμπορος και για το λόγο αυτό ζητούν την απόρριψη της εν θέματι αιτήσεως, ενώ η τρίτη καθ' ης παραδεκτά υπέβαλε αίτημα ορισμού εκκαθαριστή για τη ρευστοποίηση της ακίνητης περιουσίας της αιτούσας εξαιρουμένου του ακινήτου, που αποτελεί την κύρια κατοικία της και έναρξης των τυχόν οριζόμενων σε βάρος της (αιτούσας) μηνιαίων καταβολών από τη δημοσίευση της απόφασης αυτής. Η ένσταση και τα αιτήματα αυτά είναι νόμιμα, στηριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 1, 9 παρ. 1, 8 Ν. 3869/2010 και 763 παρ. 1 ΚΠολΔ αντίστοιχα, πρέπει επομένως, να κριθούν ως προς την ουσιαστική τους βασιμότητα παράλληλα με την ένδικη αίτηση.

Από την εκτίμηση της χωρίς όρκο κατάθεσης της ίδιας της αιτούσας ενώπιον του Δικαστηρίου, καθώς οι μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες δεν πρότειναν ούτε εξέτασαν μάρτυρες, τα έγγραφα που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι διάδικοι, για κάποια από τα οποία γίνεται ειδική αναφορά, χωρίς ωστόσο να έχει παραλειφθεί κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της προκείμενης διαφοράς, και από την εν γένει διαδικασία

αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα έχει γεννηθεί το έτος , είναι παντρεμένη από το έτος με τον προς ον η ανακοίνωση της δίκης, κάτοικο του με τον οποίο βρίσκονται σε διάσταση από το μήνα του έτους (σχετ. η με αριθ. κατάθ.)

... αία αγωγή της αιτούσας κατά του συζύγου της με αίτημα τη λύση του γάμου τους) και έχουν αποκτήσει δύο τέκνα, τους ... και ... ηλικίας σήμερα ... και ... ετών αντίστοιχα (σχετ. το πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης του Δημάρχου Πειραιά). Από το σύζυγό της δεν λαμβάνει διατροφή, καθώς ο ίδιος είναι άνεργος. Ως εκ τούτου η αιτούσα επιβαρύνεται καθ' ολοκληρίαν με τα έξοδα διαβίωσης της ίδιας και των τέκνων της, εκ των οποίων ο αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα υγείας (πάσχει από ... εξαιτίας του οποίου έχει κριθεί ανάπηρος σε ποσοστό 67% - σχετ. η ... ιατρική γνωμάτευση της ιατρού του Περιφερειακού Γενικού Νοσοκομείου Παίδων "Η Αγία Σοφία", ...).

Η αιτούσα διατηρεί ατομική επιχείρηση εδρεύουσα στον ... Μήλου, που λειτουργεί εποχιακά κατά τους θερινούς μήνες εκάστου έτους, με αντικείμενο την εκμίσθωση της χρήσης κινητών πραγμάτων και συγκεκριμένα μοτοποδηλάτων, δραστηριότητα που μπορεί υπό προϋποθέσεις να θεωρηθεί πρωτότυπα εμπορική πράξη και να προσδώσει σ' αυτόν που τη διενεργεί την ιδιότητα του εμπόρου. Στην προκείμενη περίπτωση, όμως, η αιτούσα δεν έχει καταστεί έμπορος εκ της δραστηριότητάς της αυτής, επομένως δεν έχει αποκτήσει πτωχευτική ικανότητα, απορριπτομένης ως ουσιαστικά αβάσιμης της σχετικής ενστάσεως των δεύτερης και τρίτης των μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών, διότι αν και η επιχείρησή της υφίσταται επί μία δεκαετία τουλάχιστον με σταθερή οργανωτική δομή, ωστόσο αποτελεί μία οικογενειακή επιχείρηση με περιορισμένα κέρδη, χωρίς υπαλλήλους, στην οποία απασχολείται αποκλειστικά η αιτούσα και ενίοτε και τα τέκνα της, διαθέτει δε τον ίδιο στόλο μοτοποδηλάτων από την έναρξη της λειτουργίας της μέχρι σήμερα. Πρόκειται,

λοιπόν, για μία επιχείρηση που λειτουργεί χωρίς ιδιαίτερη ένταση, στην οποία ελλείπουν τα στοιχεία της επένδυσης σημαντικού οικονομικού κεφαλαίου και της ριψοκίνδυνης κερδοσκοπικής διαμεσολάβησης, ελλείπουν με άλλα λόγια τα στοιχεία της εμπορικότητας (βλ. Ι. Βενιέρη - Θ. Κατσά, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 2η έκδοση, Νομική Βιβλιοθήκη, σελ. 49, 50). Από την εργασία της το οικονομικό έτος 2010 εισόδευσε ποσό 7.837,37 €, το οικονομικό έτος 2011 ποσό 10.893,97 €, το οικονομικό έτος 2012 ποσό 7.148,32 € και το οικονομικό έτος 2013 ποσό 5.478,79 € (σχετ. τα ενιαία εκκαθαριστικά σημειώματα της Δ.Ο.Υ. Μήλου των ετών 2010, 2011, 2012 και 2013 της αιτούσας). Το εισόδημά της σήμερα ανέρχεται στο ποσό των 500,00 € μηνιαίως, για την κάλυψη δε των βιοτικών αναγκών του γιου της, η αιτούσα ηχογράφεται στον τελευταίο χρηματικό βοηθήμα, ποσού 312,00 € μηνιαίως, υπεύθυνη είσπραξης του οποίου έχει ορισθεί η αιτούσα (σχετ. η απόφαση του Τμήματος Παροχής Κοινωνικών Υπηρεσιών σε άτομα με πολλαπλές αναπηρίες της Διεύθυνσης Κοινωνικής Αλληλεγγύης της Νομαρχίας Μήλου περί παροχής στο χρηματικού βοηθήματος λόγω της αναπηρίας του). Διατηρεί κύρια κατοικία στον Μήλο της ανήκει κατά πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, επιφανείας 120,00 τ.μ., όπου κατοικεί με τα τέκνα της. Στην αιτούσα ανήκουν επίσης: α) δυνάμει της 12-05-2000 συμβολαιογραφικής δήλωσης αποδοχής κληρονομίας της συμβολαιογράφου νομίμως μεταγεγραμμένης, κατά κυριότητα σε ποσοστό 6,66% εξ αδιαιρέτου δύο ερειπωμένες οικίες, που βρίσκονται στη θέση εντός του οικισμού του Μήλου της περιφέρειας του Δημοτικού Διαμερίσματος του Δήμου Θήρας, επιφανείας 116,92 τ.μ. και 97,21 τ.μ., και ένα οικόπεδο, εκτάσεως 80,75 τ.μ., που βρίσκεται στο Μήλο Αττικής, στην οδό Μήλου αρ. 12 εντός του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως, β) κατά πλήρη κυριότητα ένα Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο, μάρκας Opel Astra, 1108 cc, έτους πρώτης κυκλοφορίας 2005, υπ' αρ. κυκλ. ΑΤ 1234, και δέκα (10) μοτοποδήλατα, 50cc, ενώ δεν προκύπτει η ύπαρξη άλλων περιουσιακών στοιχείων ή εισοδημάτων της. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την υποβολή της ένδικης αίτησης (οι μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες δεν επικαλούνται ούτε αποδεικνύουν, ότι οι συμβάσεις συνήφθησαν εντός έτους από την υποβολή της αίτησης), η

αιτούσα έλαβε από τις καθ' ων η αίτηση τα παρακάτω δάνεια, τα οποία είτε είναι εξασφαλισμένα με εγγυήσεις είτε όχι, θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης (βλ. Αθ. Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις - Νόμος 3869/2010, Αθήνα - 2010, σελ. 98 επ.) και, μαζί με τους τόκους και τα έξοδα, οφείλει: Α) στην πρώτη καθ' ης: 1) από τη σύμβαση στεγαστικού δανείου, στην οποία συμβλήθηκε ως εγγυήτρια, συνολικά 16.351,95 €, 2) από τη σύμβαση καταναλωτικού δανείου, στην οποία συμβλήθηκε ως οφειλέτις, συνολικά 341,96 €, 3) από τη σύμβαση στεγαστικού δανείου, στην οποία συμβλήθηκε ως οφειλέτις, συνολικά 34.635,17 €, 4) από τη σύμβαση στεγαστικού δανείου, στην οποία συμβλήθηκε ως οφειλέτις, συνολικά 39.999,06 €, 5) από τη σύμβαση στεγαστικού δανείου, στην οποία συμβλήθηκε ως οφειλέτις, συνολικά 13.464,05 €, 6) από τη σύμβαση στεγαστικού δανείου, στην οποία συμβλήθηκε ως οφειλέτις, συνολικά 74,24 €, και 7) από τη σύμβαση στεγαστικού δανείου, στην οποία συμβλήθηκε ως οφειλέτης, συνολικά 500,48 € (σχετ. η αναλυτική βεβαίωση οφειλών, που παρέδωσε η πρώτη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια στην αιτούσα μετά από αίτησή της), Β) στη δεύτερη καθ' ης: 1) από την σύμβαση καταναλωτικού δανείου, στην οποία συμβλήθηκε ως οφειλέτις, συνολικά 16.565,03 €, 2) από τη σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, στην οποία συμβλήθηκε ως οφειλέτις, συνολικά 36,34 €, και 3) από την σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, στην οποία συμβλήθηκε ως οφειλέτης, συνολικά 31,91 € (σχετ. η αναλυτική βεβαίωση οφειλών, που παρέδωσε η δεύτερη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια στην αιτούσα μετά από αίτησή της), Γ) στην τρίτη καθ' ης: 1) από τη σύμβαση καταναλωτικού δανείου, στην οποία συμβλήθηκε ως οφειλέτις, συνολικά 11.716,58 €, και 2) από τη σύμβαση καταναλωτικού δανείου, στην οποία συμβλήθηκε ως οφειλέτης, συνολικά 29.892,58 € (σχετ. η αναλυτική βεβαίωση οφειλών, που

παρέδωσε η τρίτη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια στην αιτούσα μετά από αίτησή της), Δ) στην τέταρτη καθ' ης: 1) από την ..... 4 σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, συνολικά 377,49 €, 2) από τη ..... σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, συνολικά 2.078,45 €, και 3) από την ..... σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, συνολικά 850,57 € (σχετ. η από ..... βεβαίωση οφειλών, που παρέδωσε η τέταρτη καθ' ης στην αιτούσα μετά από αίτησή της), και Ε) στην πέμπτη καθ' ης: 1) από την ..... σύμβαση καταναλωτικού δανείου, συνολικά 17.713,74 €, 2) από την ..... σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, συνολικά 1.022,21 €, και 3) από την ..... σύμβαση καταναλωτικού δανείου, συνολικά 18.187,87 € (σχετ. η από ..... αναλυτική βεβαίωση οφειλών, που παρέδωσε η πέμπτη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια στην αιτούσα μετά από αίτησή της). Ήτοι, η αιτούσα οφείλει στην πρώτη καθ' ης ποσό 105.366,91 €, για το οποίο κατά τους ισχυρισμούς της (αιτούσας) υφίσταται εμπράγματη εξασφάλιση, συγκεκριμένα προσημείωση υποθήκης επί της κυρίας κατοικίας της, στη δεύτερη καθ' ης ποσό 16.633,28 €, στην τρίτη καθ' ης ποσό 41.609,16 €, στην τέταρτη καθ' ης ποσό 3.306,51 €, στην πέμπτη καθ' ης ποσό 36.923,82 €, συνολικά δε στις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες οφείλει 203.839,68 €.

Από την αξιολόγηση των παραπάνω αποδειχθέντων πραγματικών περιστατικών και ειδικότερα της εισοδηματικής της κατάστασης της και του ύψους των οφειλών της, προκύπτει ότι η αιτούσα στερείται πτωχευτικής ικανότητας, έχει δε περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των οφειλών της από το μήνα Μάιο του έτους 2013, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών των καθ' ων η αίτηση. Συγκεκριμένα, εξαιτίας της δραματικής μείωσης των εισοδημάτων της κατά τα έτη 2011 - 2013, της αύξησης του κόστους ζωής, της καθ' ολοκληρίαν επιβάρυνσής της με τα έξοδα διαβίωσης της ίδιας και των τέκνων της, τα οποία εκτιμώνται στο ποσό των 800,00 € μηνιαίως, βρίσκεται σε αδυναμία καταβολής των μηνιαίων δόσεων για την εξόφληση των δανειακών της υποχρεώσεων, οι οποίες (μηνιαίες δόσεις) ανέρχονταν κατά τη στιγμή της κατάθεσης της ένδικης αίτησης στο συνολικό ποσό των 2.093,20 €, αλλά και κάλυψης των οικογενειακών της αναγκών, τα εισοδήματά της δεν πρόκειται να βελτιωθούν άμεσα, η αδυναμία της δε αυτή δεν οφείλεται σε δόλο. Με βάση τα προλεχθέντα συντρέχουν στο πρόσωπο

της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010. Ειδικότερα, το Δικαστήριο κρίνει, ότι, εξαιτίας εξαιρετικών περιστάσεων, που συνίστανται στα ανωτέρω αναφερόμενα σοβαρά προβλήματα υγείας του ανήλικου τέκνου της, και στο ανεπαρκές εισόδημα για την κάλυψη των στοιχειωδών βιοτικών αναγκών της αιτούσας και των ανήλικων τέκνων της, πρέπει αυτή να υπαχθεί στη ρύθμιση της παρ. 5 του άρθρου 8 Ν. 3869/2010 και αφενός μεν να απαλλαγεί από τις οφειλές της προς την πρώτη πιστώτρια εκ των συμβάσεων 4, και ποσών 341,96 €, 74,24 € και 500,48 € αντίστοιχα, προς τη δεύτερη πιστώτρια εκ των συμβάσεων ποσών 36,34 € και 31,91 € αντίστοιχα, και προς την τέταρτη πιστώτρια εκ της συμβάσεως ποσού 377,49 €, καθώς οι οφειλές αυτές αποτελούν ελάχιστο μέρος του συνολικού ποσού των απαιτήσεων των μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών έναντι της αιτούσας, αφετέρου δε να ορισθούν μηνιαίες καταβολές μικρού ύψους προς τις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες για χρονικό διάστημα τριών (5) ετών, συγκεκριμένα ποσού εκατό (100,00) ευρώ η κάθε μία, συμμετρως καταβαλλόμενο στις λοιπές οφειλές της αιτούσας προς τις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες για τις απαιτήσεις τους, ήτοι: στην πρώτη μετέχουσα πιστώτρια: α) ποσό 8,00 € για την πρώτη απαίτησή της, β) ποσό 17,00 € για την τρίτη απαίτησή της, γ) ποσό 20,00 € για την τέταρτη απαίτησή της και δ) ποσό 6,00 € για την πέμπτη απαίτησή της. Συνολικά, μετά το τέλος της πενταετίας θα έχει καταβάλει στην πρώτη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια ποσό 3.060,00 € (ήτοι αντίστοιχα για τις ως άνω απαιτήσεις ποσά 480,00 € + 1.020,00 € + 1.200,00 € + 360,00 €). Στη δεύτερη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια ποσό 8,00 € για την πρώτη απαίτησή της. Συνολικά, μετά το τέλος της πενταετίας θα έχει καταβάλει στη δεύτερη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια ποσό 480,00 €. Στην τρίτη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια: α) ποσό 6,00 € για την πρώτη απαίτησή της και β) ποσό 15,00 € για τη δεύτερη απαίτησή της. Συνολικά, μετά το τέλος της πενταετίας θα έχει καταβάλει στην τρίτη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια ποσό 1.260,00 € (ήτοι αντίστοιχα για τις ως

άνω απαιτήσεις ποσά 360,00 € + 1.260,00 €). Στην τέταρτη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια: α) ποσό 1,00 € για τη δεύτερη απαίτησή της και β) ποσό 0,50 € για την τρίτη απαίτησή της. Συνολικά, μετά το τέλος της πενταετίας θα έχει καταβάλει στην τέταρτη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια ποσό 90,00 € (ήτοι αντίστοιχα για τις ως άνω απαιτήσεις ποσά 60,00 € + 30,00 €). Στην πέμπτη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια: α) ποσό 9,00 € για την πρώτη απαίτησή της, β) ποσό 0,50 € για τη δεύτερη απαίτησή της και γ) ποσό 9,00 € για την τρίτη απαίτησή της. Συνολικά, μετά το τέλος της πενταετίας θα έχει καταβάλει στην πέμπτη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια ποσό 1.110,00 € (ήτοι αντίστοιχα για τις ως άνω απαιτήσεις ποσά 540,00 € + 30,00 € + 540,00 €). Στις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες μετά την πάροδο της πενταετίας θα έχει καταβληθεί ποσό 6.000,00 €.

Ως προελέχθη, η αιτούσα διαθέτει κατά πλήρη κυριότητα ένα Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο, μάρκας _____ έτους πρώτης κυκλοφορίας 2005, υπ' αρ. κυκλ. _____, και δέκα (10) μοτοποδήλατα, 50cc, τα οποία δεν κρίνονται πρόσφορα για εκποίηση, το αυτοκίνητο διότι αφενός μεν αποτελεί το μοναδικό μεταφορικό της μέσο, αφετέρου και κυρίως δε διότι λόγω της παλαιότητας και του είδους του δεν αναμένεται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον και να αποφέρει κάποιο αξιόλογο τίμημα για την ικανοποίηση των πιστωτριών, λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κ.λπ.), τα μοτοποδήλατα, διότι αποτελούν μέσα βιοπορισμού της αιτούσας, το εισόδημα της οποίας -όπως προαναφέρθηκε- προέρχεται αποκλειστικά από την εκμίσθωση της χρήσης τους. Το ίδιο ισχύει και για τα κατά κυριότητα σε ποσοστό 6,66% εξ αδιαιρέτου ανήκοντα στην αιτούσα ακίνητα και, συγκεκριμένα, τις δύο ερειπωμένες οικίες, που βρίσκονται στη θέση " εντός του οικισμού του _____ της περιφέρειας του Δημοτικού Διαμερίσματος _____ Δήμου Θήρας, επιφανείας 116,92 τ.μ. και 97,21 τ.μ., και το οικόπεδο, εκτάσεως 80,75 τ.μ., που βρίσκεται στο _____ στην οδό _____ εντός του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως, διότι αφενός μεν πρόκειται για εμπράγματα δικαιώματα επί τμημάτων ακινήτων μικρής επιφανείας, τα οποία δεν μπορούν να αξιοποιηθούν αυτοτελώς. Επομένως, δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' άρθρο 9 παρ. 1 Ν. 3869/2010 εκποίηση των ως άνω περιουσιακών στοιχείων της αιτούσας,

αποριπτομένου του σχετικού αιτήματος της τρίτης μετέχουσας πιστώτριας. Περαιτέρω, ενώ η αιτούσα με την υπό κρίση αίτηση ζητεί την εξαίρεση της κύριας κατοικίας της από την εκποίηση, ωστόσο δεν προσκομίζει τον τίτλο κτήσεώς της και πιστοποιητικό μεταγραφής αυτού. Επιπρόσθετα, ενώ ισχυρίζεται πως μόνο οι πρώτη, τρίτη, τέταρτη και πέμπτη των απαιτήσεων της πρώτης μετέχουσας στη δίκη πιστώτριας είναι εξοπλισμένες με εμπράγματα εξασφάλιση, συγκεκριμένα προσημείωση υποθήκης επί της κυρίας κατοικίας της, ωστόσο ουδέν αποδεικτικό στοιχείο προσκομίζει, από το οποίο να προκύπτουν τα εμπράγματα βάρη που είναι εγγεγραμμένα επ' αυτής (κύριας κατοικίας της). Εξαιτίας της ελλείψεως αυτής σε συνδυασμό με τον επίσης αναπόδεικτο ισχυρισμό της πέμπτης καθ' ης, ότι και για την απαίτησή της εκ της ----- σύμβασης καταναλωτικού δανείου έχει εγγραφεί υποθήκη πέμπτης τάξεως, δημιουργείται αμφιβολία σχετικά με το εάν πράγματι για κάποιες από τις οφειλές της αιτούσας υφίσταται πράγματι εμπράγματα εξασφάλιση. Τα ελλείποντα αυτά στοιχεία κρίνονται απαραίτητα αφενός μεν για την εξατομίκευση της κύριας κατοικίας της αιτούσας και τη σαφή αναφορά της στην εκδοθησόμενη απόφαση, αφετέρου δε για τον προσδιορισμό της πιστώτριας που δικαιούται να ικανοποιηθεί προνομιακά έναντι των λοιπών μετεχουσών πιστωτριών από τον ορισμό των καταβολών της παρ. 2 του άρθρου 9 Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε από τα άρθρα 85 παρ. 5 Ν. 3996/2011 και 17 παρ. 1, 2 Ν. 4161/2013 και ισχύει. Συνακόλουθα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 245 παρ. 2, 254, 744 και 759 παρ. 3 του ΚΠολΔ, πρέπει να διαταχθεί αυτεπαγγέλτως η επανάληψη της συζήτησης, προκειμένου κατά τη συζήτηση που θα επαναληφθεί, η οποία θα γίνει με επιμέλεια του επιμελέστερου των διαδίκων, να προσκομιστούν από την πλευρά της αιτούσας τα ανωτέρω αναφερόμενα αναγκαία για τη διάγνωση της κρινόμενης διαφοράς ως προς τη διάσωση της κύριας κατοικίας της έγγραφα, σύμφωνα με τα όσα προεξετέθησαν. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως κατ' ουσία βάσιμη ως προς το αίτημα ρύθμισης των χρεών της αιτούσας κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό, ενώ το Δικαστήριο επιφυλάσσεται για την οριστική

κρίση του σχετικά με την ουσιαστική βασιμότητα της αιτήσεως ως προς το αίτημα ορισμού των καταβολών της παρ. 2 του άρθρου 9 Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε από τα άρθρα 85 παρ. 5 Ν. 3996/2011 και 17 παρ. 1, 2 Ν. 4161/2013 και ισχύει, για την εξαίρεση της κύριας κατοικίας της αιτούσας από την εκποίηση.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της τέταρτης καθ' ης πιστώτριας και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ την αίτηση ως προς το αίτημα ρύθμισης των χρεών της αιτούσας.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας ως εξής: καθορίζει τις μηνιαίες επί μία πενταετία καταβολές της αιτούσας προς τις πιστώτριες της σε ποσό 100,00 ευρώ συνολικώς, και ειδικότερα προς την πρώτη πιστώτρια σε ποσό 8,00 € για την πρώτη απαίτησή της, σε ποσό 17,00 € για την τρίτη απαίτησή της, σε ποσό 20,00 € για την τέταρτη απαίτησή της και ποσό 6,00 € για την πέμπτη απαίτησή της, προς τη δεύτερη πιστώτρια σε ποσό 8,00 € για την πρώτη απαίτησή της, προς την τρίτη πιστώτρια σε ποσό 6,00 € για την πρώτη απαίτησή της και σε ποσό 15,00 € για τη δεύτερη απαίτησή της, προς την τέταρτη πιστώτρια σε ποσό 1,00 € για τη δεύτερη απαίτησή της και σε ποσό 0,50 € για την τρίτη απαίτησή της και προς την πέμπτη πιστώτρια σε ποσό 9,00 € για την πρώτη απαίτησή της, σε ποσό 0,50 € για τη δεύτερη απαίτησή της και σε ποσό 9,00 € για την τρίτη απαίτησή της, οι οποίες θα καταβάλλονται την πρώτη ημέρα κάθε μηνός αρχής γενομένης από τον πρώτο μετά την κοινοποίηση της αποφάσεως προς την αιτούσα μήνα.

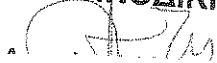
ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο, προκειμένου να εμφανισθεί αυτοπρόσωπα η αιτούσα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου κατά τη νέα συζήτηση της υποθέσεως και να προσκομίσει τον τίτλο κτήσεως του αναφερόμενου στην κρινόμενη αίτηση ακινήτου, που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία της, πιστοποιητικό μεταγραφής του εν λόγω τίτλου και πιστοποιητικό βαρών - ασφαλειών - κατασχέσεων από το Υποθηκοφυλακείο - Κτηματολογικό Γραφείο σχετικά με το ακίνητο αυτό.

10^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 13/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Μήλου (Εκούσια Δικαιοδοσία)

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Ερμούπολη, στις 19 Μαΐου 2015.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Δημοσιεύτηκε στη Μήλο, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 22 Μαΐου 2015, με άλλη σύνθεση, συγκροτημένου του Δικαστηρίου από τη Δόκ. Ειρηνοδίκη Μήλου, λόγω μετάθεσης και αναχώρησης εκ του παρόντος Δικαστηρίου της διευθύνουσας τη συζήτηση Ειρηνοδίκη, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΟΚ. ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

